

Nam iræ incontinentes, à ratione quodammodo superatur: ille autem alter à cupiditate, non à ratione. Præterea ignoscendum est magis est, qui naturalibus appetitionibus sequitur. Nam & iis cupiditatibus danda venia est, quæ sunt omnium communes, & quatenus sunt communes. Ira autem & sævitia magis naturalis est, quàm cupiditates immoderate, minimaque necessaria: ut ille, qui hac defensione, eum patrem verberaret, utebatur. Nam iste (inquit) suum verberavit, & ille suum, & hic quoque me, vir factus, verberabit, parvulo filio suo demonstrato. Est enim hoc nobis cognatū. Et qui à filio trahebatur, trahendi finem facere iubebat ad foveis. Nam à se quoque vsque ad hunc locum, patrem suum tractum esse. Præterea quo quisq; occultior & insidiosior est, eo est iniustior. At homo iracundus minimè est insidiator: neque ira ipsa, immò verò aperta. Cupiditas autem fallax & insidiosa, quemadmodum aiunt esse Venerem, & ut ait Homerus:

*Nescitēsq; dolos Venerin
Dixit: tum niueo cæstum de pectore soluit,
In quo sermo inerat blâdus, qui mœre sagaci
Quamvis prudens eū spoliât.*

Quare si iniustior, ergo & turpior hæc incontinentia erit, quàm quæ in iraversatur: eritque adeo hæc absolutè incontinentia, & quodammodo vitiositas. Præterea nemo dolens stuprū infert alteri. At qui ira incitatus aliquid facit, dolens facit: qui stuprum infert, cum voluptate infert. Si igitur ea quæque sunt iniustissima, propter quæ iure optime irascimur: profectò incontinentia ob cupiditatem suscepta iniustior est. Non inest enim in ira voluptatia libido. Incontinentiam igitur eam, quæ in cupiditatibus versatur, iræ incontinentia turpiorem esse: continentiamque & incontinentiam in cupiditatibus, & corporis voluptatibus versari, perspicuum est. Harum autem ipsarum differentiarum sunt cognoscendæ. Nam quemadmodum in initio à nobis dictum est, aliæ sunt humanæ & naturales tum genere, tum magnitudine: aliæ immales & ferinæ: aliæ ex corporis debilitationibus & morbis nata. Quarum in primis versantur temperantia dütaxat, & intemperantia. Itaque neque temperantibus, neq; intemperantibus bestias dicimus, nisi per translationem sermonis, etiamsi omnino animantium genus aliud ab alio libidine, & profusa ad rem veneream petulantia, & omnium rerum edacitate differat. Non enim consilium vllum habent, nullaq; rationis agitatione prædita sunt, sed à natura descierūt, ut homines furiosi. Est autè feritas minus malū quidè vitiositate,

A ὁ μὲν γὰρ, τῷ θυμῷ ἀκρατῆς, τῆς λόγου παρῆπαται· ὁ δὲ, τῆς ὀπιθυμίας, οὐ τῷ λόγῳ. ἔπει, τῆς φισικῆς μᾶλλον συζητήσῃ ἀκούουστέν ὁρέξεσιν, ἐπει καὶ ὀπιθυμίας τῆς τοιαύτης μᾶλλον, ὅσα κοιναὶ πασι, καὶ ἐφ' ὅσον κοιναὶ ὁ δὲ θυμὸς, φισικώτερον, καὶ ἡ χαλεπότης τῆς ὀπιθυμίας, ἢ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς μὴ ἀναγκάσιμον ἄσπερ ὁπολογοῦμενος, ὅτι τὸν πατίερα τύπτει· καὶ γὰρ εἶπεν, ἔφη, τὸν εὐατῆ καὶ κείνος, τὸν εὐατῆ καὶ τὸν περὶ τὸν δειξας, καὶ εἶπεν ἐμὲ, ἔφη, ὅταν αὐτὸν χλῆται συζητῆς γὰρ ἡμῖν καὶ ὁ ἐλκόμενος ὑπὸ τῆς ψυχῆς, παυσαδὲ ἐκέλευε πρὸς τῆς θυμῆς καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλκόμενος τὸν πατίερα μάχεται ὅτι αὐτῷ δα. ἔπει, ἀδικώτεροι οἱ ὀπιθυμώτεροι. ὁ μὲν οὐδὲ θυμώδης, καὶ ὀπιθυμῶς οὐδὲ ὁ θυμὸς, ἀλλὰ φανερόσῃ δὲ ὀπιθυμία, καὶ δα. ὅτι τὴν ἄσπερ δὲ τὴν φασὶ, Δολοπλόκου γὰρ κωποχλῆσι καὶ τὸν κατὰ ἴσῃτα Ὀμηροσ,

Παφρασι, ἢ τὰ ἐκλεψε νόον πύμα τῆς φερνέοντες.

ὡσ', εἰσὶν ἀδικώτεροι καὶ ἀγέμον ἢ ἀκρασία αὐτῶν, τῆς ἀπὸ τὸν θυμὸν βῆ, καὶ ἀπλῶς ἀκρασία καὶ κακία πως. ἔπει, οὐδέ τις ὑβρίζει λυποῦμενος ὁ δὲ ὄργῃ ποιῶν πασ, ποιεῖ λυποῦμενος ὁ δὲ ὑβρίζων, μὲν ἢ ἠδονῆς. εἰ οὐκ οἱ ὄργῃ εἰσὶν μάλιστα δίκασιν, ταῦτα ἀδικώτεροι, καὶ ἢ ἀκρασία ἢ δὲ ὀπιθυμία. οὐ γὰρ βῆτι ἐν θυμῷ ὑβρίζει, ὡσ' μὲν τοῖνυ ἀγέμων ἢ ἀπὸ ὀπιθυμίας ἀκρασία, τῆς ἀπὸ τὸν θυμὸν, ὅτι ἔστιν ἢ ἐγκράτεια καὶ ἢ ἀκρασία πρὸς ὀπιθυμίας καὶ ἢ ἠδονῆς συμπεριχεσθῆναι. αὐτῶν δὲ τούτων τὰς διαφορὰς ληπτόν ὡσπερ γὰρ εἴρηται κατὰ ἀρχῆς, αἱ μὲν, αἱ δὲ ὀπιθυμίας καὶ φισικῆς, καὶ τῶν χλῆται, καὶ τῶν μεταγέσθῃ καὶ ὀπιθυμίας, καὶ δὲ, καὶ διαπερσῆς καὶ νοσήματα· τούτων δὲ πρὸς τὰς φερόσας, σωφροσύνη καὶ ἢ ἀκολασία μόνον βῆτι διὸ καὶ τὰ θερία, οὐτὲ σωφρονα, οὐτὲ ἀκόλασται λέγρομεν, ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφορῆν· καὶ εἰ τι ὄλωσ' ἄλλο πρὸς ἄλλο διαφέρει γένος ἢ τῶν ὄλων ὑβρῆς καὶ σιαμωρεία, καὶ τῶν παμφάρον ἔστι· οὐ γὰρ ἔχει φερόσῃσιν, οὐδὲ λογισμῶν, ἀλλ' ἐξέστικα τῆς φύσεως. ὡσπερ οἱ μεγάνομενοι ἢ δὲ αὐτῶσπῳ. ἔλατῳ δὲ θεριότης, κακίας

F οὐ γὰρ ἔχει φερόσῃσιν, οὐδὲ λογισμῶν, ἀλλ' ἐξέστικα τῆς φύσεως. ὡσπερ οἱ μεγάνομενοι ἢ δὲ αὐτῶσπῳ. ἔλατῳ δὲ θεριότης, κακίας